

Gabinete Servicios Empresariales, el projecte d'Aleix Zaragoza, Josep N. Peiró i Joan Vendrell, nasqué l'any 1977 en aplegar esforços amb un objectiu ben concret: **"En l'actualitat hom parla de la concentració de serveis en despatxos multidisciplinaris. Nosaltres fórem dels primers a crear-ne un en què oferíem assessoria fiscal, laboral, jurídica i comptable."** Un projecte que inicialment arrencaren l'Aleix i en Joan, i al qual posteriorment s'incorporà en Josep –provinent d'Hisenda– i que gràcies al treball i la constància han pogut tirar endavant: **"Ens vam trobar en el moment just per una finalitat comuna i ens hem mantingut aquests anys a base de fer feina: hi ha bufets on a les sis de la tarda ja no hi ha ningú. Nosaltres, a quarts de deu del vespre encara hi som atenent el client."**

L'aposta per un servei integral aconsegueix l'objectiu de proporcionar una assistència completa: **"Hi ha coses que són massa entrelligades: no pot ser que un despatx faci la renda a un senyor, un altre li porti el tema de societat i un tercer, el laboral. Si es donen totes les prestacions ahora, hi ha menys errades i el client se sent més emparat i ben atès."**

GSE adreça fonamentalment aquests serveis a la petita empresa, ja sigui amb un perfil autodidacta o bé a segones generacions. La cultura popular, en una de les seves dites, veu amb escepticisme la continuïtat generacional: **"Els pares dediquen molt d'esforç i hores a l'empresa. Els problemes vénen amb les segones generacions: és quelcom que ja es recull en els tractats teòrics i que comunament s'il·lustra amb una dita: el padrí crea l'empresa, el pare la conserva i el fill se la gasta."**

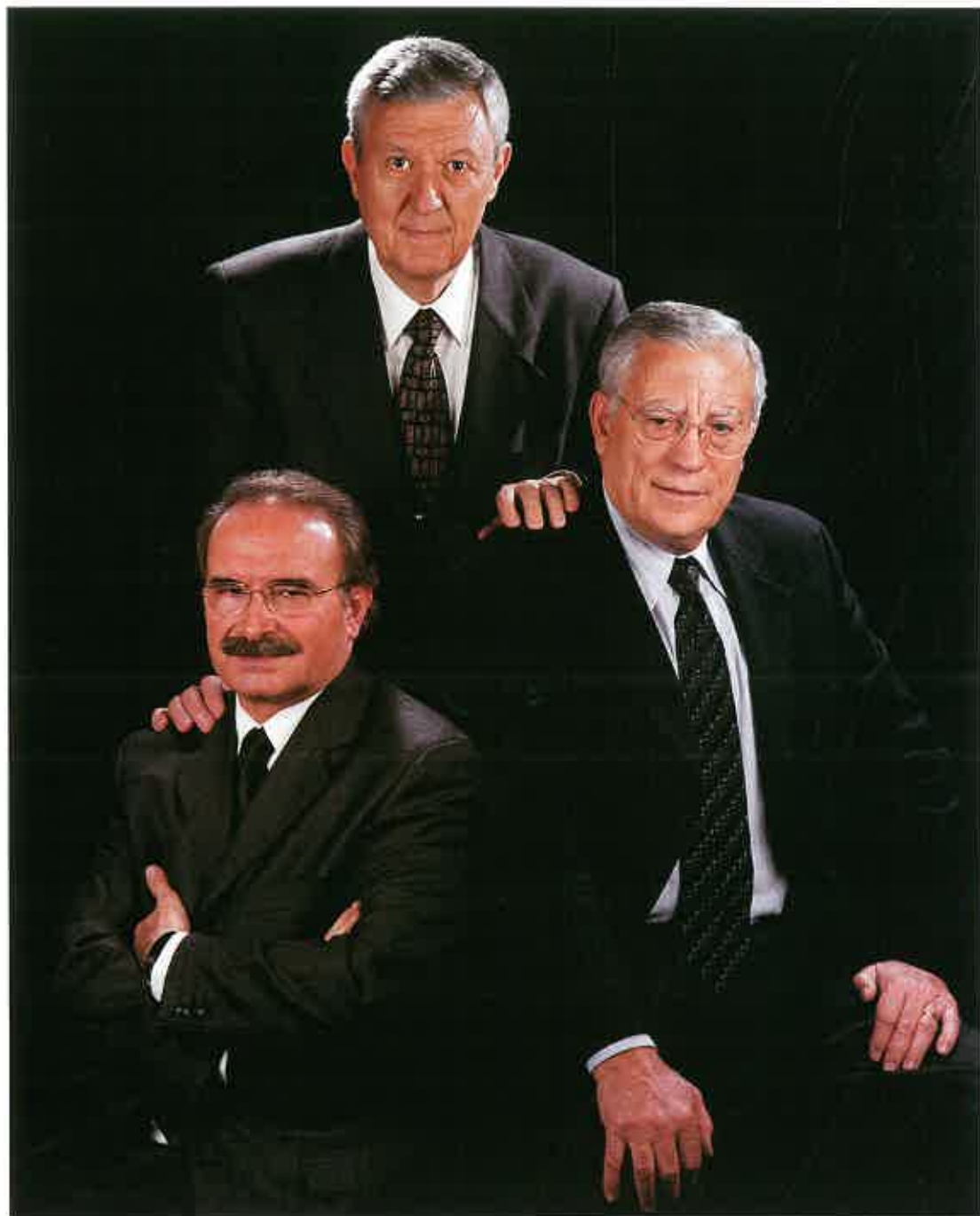
La responsabilitat que qualsevol assessor ha de demostrar en el grau de consciència fiscal que ha d'assolir l'empresari s'ha mantingut en línia ascendent des de la reforma de 1977 malgrat les mancances del sistema establert per l'Administració: **"Hem intentat reconduir el contribuïent vers la legalitat, aprofitant en tot moment els màxims recursos de la llei perquè suportés la pressió fiscal justa. Hi ha coses que només t'agraeixen a llarg termini: quan veuen, per exemple, que en quinze anys no se'ls ha fet cap inspecció. Bona culpa, però, d'aquest relaxament l'ha tingut el mateix sistema fiscal. Fa tres dècades que sentim parlar de la simplificació de la norma i l'aplicació tributària. I de simplificació no n'hi ha: el que sí es dona és una multiplicació de les obligacions fiscals, i amb esperit de repressió per part d'alguna administració. S'està recaptant amb excés d'afany."** Una sentència aquesta que sembla ser ben coneguda però que cal matissar: **"Els qui mouen el dia a dia de l'Administració tenen vocació de servei, volen resoldre problemes, però no reben instruccions prou adequades de nivells superiors. Hi ha aspectes que s'haurien d'aclearir i que no se superen mai."**

El punt principal que defensa la filosofia de GSE és la cura i el grau d'atenció que es dona al client: **"Tenim moltes anècdotes curioses en aquest sentit, i és que el client necessita d'una intimitat i confiança molt personalitzades. El tracte és quelcom privat: hi ha gent que fa molts anys que és amb nosaltres i no trobem la necessitat d'anar explicant determinats detalls. La nostra professió demana, primerament, una preparació òptima; després –i això és potser el més gratificant– el consell de coses tan personals com ara el repartiment patrimonial. Cal un grau d'amistat que només aconseguixes amb la confiança del dia a dia."** Alguns aspectes de gestió relatius a sistemes d'homologació de

qualitat o auditories mediambientals es canalitzen en despatxos externs: **"De vegades, ens estimem més de parlar amb algun company sense que això suposi abandonar el client. D'aquesta manera ell se sent doblement tutelat perquè en tot moment tu li fas un petit seguiment del tema. El que volem és que tingui un bon servei en allò que ens demana; que, en definitiva, se li solucionin els problemes."**

El fet d'ubicar-se en una de les ciutats que generen més vincles de capitalitat suposa determinats avantatges que no estan exempts d'inconvenients, sobretot pel que fa a l'espai tan reduït en què es produeix aquest capital: **"Et sents obligat a fer les coses millor que a la gran ciutat: tot allò que facis en una petita població és quasi artesanía."** La mateixa peculiaritat del sistema, basat en l'agricultura i els serveis, fa que les grans crisis econòmiques a Lleida es vegin gairebé de reüll: **"No hem d'oblidar que només tenim un 10% d'indústria. Les crisis importants ens perjudiquen poc; en canvi, una bona o una mala collita sí que pot afectar-nos."** Ara bé, l'assessor és el primer d'olorar que s'acosta una mala temporada: **"Ho notes abans que l'empresari se n'adoni: a banda del balanç comptable, hi ha detalls molt menuts que són massa decisius."**

En un sistema fonamentalment agrícola és rellevant la sortida que el sector cooperatiu dona a la comercialització de productes: **"Poc temps enrere es va produir una fusió de cooperatives per tal de distribuir de forma conjunta. Nosaltres ens hem centrat en les fruïteres però també hi ha hagut fusions en el sector de l'oli, dels farratges, de les ametlles, etc. A Lleida, a més, els convenis són sectorials. En portem d'alimentació, construcció, ramaderia, agricultura... i és bo que es donin aquestes fusions encara que no totes tinguin la mateixa sort."** Un èxit que, segons aquests tres socis, depèn en bona mesura dels promotors: **"Cada vegada els gerents de cooperatives són més professionals malgrat que algunes es quedin pel camí. Darrerament, els membres de la cooperativa han canviat també la seva mentalitat respecte del gerent: fins fa poc era només el senyor que anava amb corbata; avui s'adonen que, a més d'això, és qui realment ha de planificar-ho tot."** A banda del sector cooperatiu, l'engranatge agrícola lleidatà va acompanyat de les granges de porcí: **"La ramaderia n'esdevé només un complement. Antigament, una família vivia amb dues hectàrees de terreny; en l'actualitat, el minifundi no serveix: s'ha de complementar amb una granja. Lleida funciona amb mentalitat empresarial."** Una consciència d'empresa que no es va veure gens ressentida per la conflictivitat laboral dels anys 70 però que, en canvi, arrossega altres problemes: **"La situació no és pas tan irritada com pugui ser-ho a Barcelona, però està polititzada. Hi ha un rerefons polític que manté una relació massa directa amb el món laboral."** Malgrat tot, Lleida segueix sent una de les províncies amb menor índex d'atur, una xifra en què destaca l'important augment de la contractació temporal de treballadors: **"Fa 20 anys en qualsevol mes d'agost el telèfon gairebé no funcionava. Últimament el signe s'ha capgirat, ja que la temporalitat en el camp agrari i en alguns serveis com la hostaleria ha sofert un fort creixement durant els mesos d'estiu. Això ens porta a constatar que en una assessoria el ritme de treball és alt durant tot l'any, i en especial durant el període dels impostos, que encara és més feixuc."**

**“El padrí crea l’empresa,
el pare la conserva
i el fill se la gasta”**

Josep N. Peiró, Joan Vendrell i Aleix Zaragoza
Lleida (Segrià)